

Een Verhelderende Verklaring van Moderne Trends en Posities

<http://www.middletonbiblechurch.org/> (gereviseerd 12-2006)

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of [HSV](#)). Vertaling (ingekort) en voetnoten door M.V.

Raadpleeg voor moeilijke/vreemde begrippen het Glossarium: [DOC](#) of [PDF](#)
Volg de veelvuldige [links](#) in dit artikel voor verdere studie

Er is een grote politieke, sociale en religieuze omwenteling gaande in de wereld. In de belijdenden kerk zijn we getuige van significante en problematische veranderingen en afwijkingen in zowel de leer als de praktijk. Meer dan ooit hebben we behoefte aan een helder begrip over wat er gebeurt in deze laatste dagen (1 Tim. 4:1-7; 2 Tim. 3:1-4:4; 2 Pet. 2:1-3; 3:1-9; 2 Thess. 2:1-13). Onderhavig document is bedoeld om u te assisteren bij het begrijpen van de verschillende posities en trends in onze dagen. De beslissende factor is onze houding tegenover het geschreven Woord van God, de 66 boeken van de Bijbel (2 Tim. 3:16-17; 2 Pet. 1:20-21). Het geloof neemt God op Zijn Woord, en handelt naar wat Hij heeft gezegd. Dat is de enige manier om Hem te behagen (Heb. 11:6) en het is de enige manier om onze liefde voor Hem te tonen (John 14:21-24; 15:9-10; 1 John 2:3-6; 5:2-3; etc.). God zegt naar wie Hij uitziet, namelijk “de arme en verslagene van geest, en die voor Mijn woord beeft” (Jes. 66:1-2). Mochten wij behoren tot hen die Gods woorden in de Bijbel serieus nemen en die hun levens willen richten naar wat God heeft gezegd.

Laten we nu eerst de volgende domeinen van de leer (doctrine) beschouwen om de gevaarlijke trends van onze dagen beter te kunnen begrijpen:

1) DE BIJBEL

Vele zogenaamde “evangelicals” vandaag beweren dat de Bijbel gezaghebbend is **in al wat hij leert** en dat hij een onfeilbare gids is **in zaken van geloof en praktijk**, maar zij beweren ook dat hij niet INERRANT (foutloos) is wanneer het gebieden betreft zoals b.v. wetenschap, geschiedenis, chronologie, genealogieën. Door te verklaren dat de Bijbel talloze wetenschappelijke, historische en chronologische fouten bevat ondermijnt deze gevaarlijke positie de absolute waarheidsvolheid van Gods Woord. Het was het Fuller Theological Seminary dat hierin het voortouw nam, door de evangelische wereld te vertellen dat de Bijbel, waarop wij vertrouwen en waaruit wij onderwijzen, feilbaar is en vol staat met foute verklaringen! Wat een godslastering! Harold Lindsell ontmaskerde deze onbijbelse en onorthodoxe positie in zijn boek *The Battle For the Bible*. De Bijbel zegt: “de **hele** Schrift is door God ingegeven en is nuttig om te onderwijzen, te **weerleggen**, te **verbeteren** en op te voeden in de rechtvaardigheid, opdat de mens die God dient **volmaakt** moge zijn, tot elk goed werk **volkomen** toegerust” (2 Tim. 3:16; en zie Joh. 17:17; 2 Pet. 1:20-21; etc.). Gods Woord, de hele Bijbel, is **absolute Waarheid**, aan ons gegeven door de God Die niet liegen kan. Pas op voor hen die zeggen dat Gods Woord dwaling bevat. Gods Woord is betrouwbaar. Dat wordt ook door het vertrouwende hart zo bevonden.

2) HERMENEUTICA (INTERPRETATIE)

De Bijbel moet geïnterpreteerd worden op een **consistente, letterlijke manier**, en dat is de manier waarop taal normaal wordt begrepen. Wij erkennen dat de bijbelschrijvers frequent figuurlijke taal gebruikten, iets wat een normale en beeldende manier is om letterlijke waarheden te portretteren. De Schrift moet begrepen worden in het licht van normaal taalgebruik, de gebruiken, de historische

en culturele achtergrond, de context van de passage en de algemene leer van de Schrift (2 Tim. 2:15). Er zijn mensen die over het algemeen de Bijbel letterlijk interpreteren **behalve wanneer het gaat over profetische passages**. Als gevolg daarvan worden passages die handelen over de toekomst van Israël vergeestelijkt en fout toegepast op de Kerk (vandaar amillennialisme¹, postmillennialisme², etc.). Zij die consistent de hele Bijbel letterlijk interpreteren - inbegrepen de profetische passages - moeten komen tot een objectieve zienswijze die resulteert in een bijbelse dispensationele positie. Onthoud goed dat God bedoelt wat Hij zegt en zegt wat Hij bedoelt. Met een open hart en nederige geest dienen wij God op Zijn Woord te nemen.

Zie: [Bestudeer de Bijbel Dispensationeel](#), [De Grootste Mislukking in het Kerktijdperk](#), en verder onder [Chronologie en Bedelingen](#).

3) DE PERSOON VAN CHRISTUS

De Bijbel leert zonder twijfel de volle godheid van de Heer Jezus Christus: dat Hij ten volle God is (Matt. 16:16; Joh. 1:1; 5:17-18; 10:30-31; 20:28; Tit. 2:13; 2 Pet. 1:1; 1 Joh. 5:20; Jes. 7:14; 9:6; Jer. 23:5-6; Micha 5:2; etc.). Wij worden bevolen ons af te scheiden van hen die deze leer ontkennen (Rom. 16:17; Tit. 3:10; 2 Joh. 9-11). Het ontkennen van de volle godheid van Christus is karakteristiek voor de meeste sekten en culten van vandaag.

Zie: [Drie Goddelijke Personen](#), [De Drie-eenheid](#), [Zij aanbaden Jezus](#), [En het Woord was God](#).

Er zijn er vandaag die het eeuwige Zoonschap van Christus ontkennen. Zij leren dat Christus God is en dat Hij eeuwig is, maar dat Hij niet de Zoon werd dan pas bij de vleeswording. Zij die de leer van Jezus' eeuwige Zoonschap ontkennen zijn o.a.: Ralph Wardlaw, Adam Clarke, Albert Barnes, Jimmy Swaggart, Walter Martin en *Dake's Annotated Reference Bible*. De populaire bijbelleraar **John MacArthur** schreef eens: "De Bijbel spreekt nergens van het eeuwige Zoonschap van Christus.... Hij was altijd God, maar Hij werd Zoon. Hij had niet altijd de titel van Zoon. Dat is zijn incarnatietitel. Eeuwig is Hij God, maar enkel vanaf Zijn vleeswording is Hij Zoon geweest... Christus was niet Zoon dan bij de vleeswording... Zijn Zoonschap begon in een punt des tijds, niet in eeuwigheid" (*Hebrews*, 1983, in zijn commentaar onder Hebr. 1:4-6). Dit is een ernstige dwaling. In 1999 publiceerde John MacArthur een geschreven verklaring waarin hij beweerde de incarnationele Zoonschapsvisie te verlaten en de eeuwige Zoonschapsvisie aan te hangen, maar de voormalige dwaling wordt in veel van zijn gepubliceerd werk nog steeds, onverbeterd gevonden. Voor verdere studie zie het boek *The Eternal Sonship of Christ*, door George Zeller en Dr. Renald Showers. Zie ook: [The Eternal Sonship of Christ-A Brief Summary of this Vital Doctrine](#), en [Why the Middletown Bible Church Left the IFCA](#).

4) HET WERK VAN CHRISTUS

Zijn dood aan het kruis

Er zijn er vandaag (vooral zij die een gereformeerd standpunt innemen), die leren **dat Christus niet stierf voor alle mensen**, doch enkel voor Gods uitverkorenen (zij die uiteindelijk zullen gered worden). Eén gereformeerde deed volgende opmerkelijke uitspraak: "Als gereformeerd christen gelooft de schrijver dat raadgevers niet aan elke onbekeerde raadpleger moeten zeggen dat Christus voor hem stierf, want dat kunnen zij niet zeggen. Zij moeten het goede nieuws brengen dat Christus op het kruis stierf voor de Zijnen. Hij stierf opdat al degenen die de Vader Hem had gegeven tot Hem mochten komen en eeuwig leven hebben. Geen mens, behalve Christus, weet wie deze uitverkorenen zijn waarvoor Hij stierf" (*Competent to Counsel* by Jay Adams, p. 70). Populaire bijbelleraar Dr. John MacArthur, leert nu ook dat Christus stierf als Plaatsvervanger voor enkel hen die zullen geloven: "Niet één voor wie Hij stierf kan mogelijks de hemel ontlopen" (Tape GC 80-123). Deze

¹ Amillennialisten interpreteren Christus duizendjarige rijk (millennium) in een geestelijke betekenis. Zij geloven wel in de Tweede Komst, maar verwerpen het idee van een letterlijke duizendjarige regering op aarde.

² Postmillennialisme: Interpretatie van Openbaring 20 die Christus' tweede komst NA (Latijn *post-*) het Millennium plaatst.

leer is in strijd met de duidelijke verklaringen van de Schrift: Jes. 53:6; Hebr. 2:9; 1 Tim. 2:6; 2 Kor. 5:19; 1 Joh. 2:2; Joh. 1:29; etc.

Zie verder: [For Whom Did Christ Die?](#) en [Het werk van Christus aan het Kruis: Onbeperkt of Beperkt?](#) en *The John MacArthur Study Bible—Some Areas of Concern*.

Zijn lichamelijke opstanding

Ongelovigen hebben lang de lichamelijke opstanding van Christus ontkend, maar in recente jaren horen we van gelijkaardige ontkenningen bij hen die beweren bijbelgelovige evangelicals te zijn. Tot recent beleden evangelicals, en ze hielden het als een essentiële leer, dat Christus uit het graf opstond in hetzelfde fysieke lichaam als waarin Hij werd gekruisigd. Zij erkenden wel dat Zijn opstandingslichaam onsterfelijk was, maar toch fysiek. Vandaag zijn er evangelicals die nog steeds de term “lichamelijke opstanding” gebruiken maar ze bedoelen daarmee iets geheel anders dan wat daaronder historisch begrepen werd. Sommigen beweren nu dat het opstandingslichaam slechts “geestelijk” of immaterieel was (geen “vlees”). Zij ontkennen dat de opstanding empirisch observeerbaar was of historisch verifieerbaar.

De woorden van onze Heer Jezus zijn echter duidelijk: “Jezus antwoordde hun: Breek deze tempel [de tempel van Zijn lichaam - zie vs. 21] af en in drie dagen zal Ik hem [“hem” verwijst naar die lichamelijke tempel] oprichten” (Joh. 2:19). Met andere woorden: het lichaam dat Jezus’ vijanden zouden afbreken was hetzelfde lichaam waarin Jezus opstond! Wat voor lichaam was dat? “Zie Mijn handen en Mijn voeten, want Ik ben het Zelf. Raak Mij aan en zie, want een geest heeft geen **vlees en beenderen**, zoals u ziet dat Ik heb” (Lukas 24:39).

5) DE PERSOON EN HET WERK VAN DE HEILIGE GEEST

De bediening van de Heilige Geest is getuigenis afleggen van de Heer Jezus Christus opdat de zondaar gered kan worden en de gelovige een Christocentrisch leven - geen zelfgecentreerd leven - kan hebben.

De pinksterbeweging, zowel als de recentere charismatische beweging, leren dat niet iedere gelovige de Heilige Geest heeft ontvangen. In deze groepen gelooft men dat het ontvangen van de Heilige Geest een ervaring is die chronologisch na de redding komt. De Bijbel echter leert dat elke (ware) gelovige de Heilige Geest heeft ontvangen (Rom. 8:9; Rom. 5:5; 2 Tim. 1:14; 1 Kor. 6:19). Deze groepen leren ook dat de geestesdoop een ervaring is die in tijd na de redding komt en niet ervaren wordt door alle (ware) gelovigen. Volgens 1 Korinthiërs 12:13 echter is de geestesdoop dat wonderlijke werk waarbij **alle** gelovigen in het lichaam van Christus geplaatst worden op het moment van hun redding.

Zie verder onder <http://www.verhoevenmarc.be/#Pinkster>

De Heilige Geest, Die in elk gered persoon woont, is de verzegeling, de garantie van de eeuwige redding van de gelovige (Efez. 1:13-14; 4:30). Er zijn er die de DOOP van de Geest verwarren met de VERVULLING van de Heilige Geest. Zie onze tabel [The Baptism and The Filling](#).

6) DE EEUWIGE ZEKERHEID VAN DE GELOVIGE

De Bijbel verklaart dat alle gelovigen die eens gered werden, door Gods kracht bewaard worden en dus veilig zijn in Christus, voor altijd (Joh. 5:24; 6:37-40; 6:47; 10:27-30; Rom. 8:28-39; 1 Pet. 1:5; Heb. 13:5; etc.). Dit wil niet zeggen dat elke BELIJDENDE christen veilig en zeker voor altijd geborgen is in Christus, want niet ieder persoon die Christus BELIJDT HEEFT Christus (1 Joh. 5:12). Elk persoon moet zeker worden van zijn redding, door zeker te worden dat hij een persoonlijke, reddende relatie met Jezus Christus heeft. Hebt u uw vertrouwen gesteld in Jezus Christus **en in Hem alleen** voor uw eeuwig behoud?

Vele groepen (inbegrepen veel heiligings- en pinkstergroepen) geloven dat “verblijven in een staat van redding afhangt van voortdurend gehoorzaam geloof in Christus”. Deze positie maakt dat de redding veeleer afhangt van de getrouwheid van de mens dan van de beloften van een getrouwe

God. Wij zijn gered, niet door onze bekwaamheid maar door Gods bekwaamheid ons te behouden (Joh. 10:27-30; 1 Pet. 1:5). De God Die ons redde is ook bekwaam ons te bewaren: “Daarom kan Hij ook **volkomen zalig maken** die door Hem tot God gaan, omdat Hij altijd leeft om voor hen te pleiten” (Hebr. 7:25).

Zie verder <http://www.verhoevenmarc.be/#Zekerheid>

Dan zijn er anderen die leren dat een gelovige misschien nooit enig bewijs vertoont van zijn redding. De Bijbel echter zegt duidelijk dat er bepaalde kenmerken of tekenen van geestelijk leven zijn die de levensweg karakteriseren van elk kind van God (1 Joh. 2:3-4; 3:14; 3:6-10; Jak. 2:17-26; etc.). Zij die constant in zonde leven moeten zichzelf onderzoeken of zij wel degelijk geloofd hebben in de Heer Jezus Christus en Zijn reddende genade ontvangen hebben (2 Kor. 13:5; Matt. 7:21-23; Rom. 6:1-2).

Zo zijn er vandaag (zoals Zane Hodges, Joseph Dillow, Bob Wilkin, Grace Evangelical Society, etc.) die leren dat een waarlijk gered persoon helemaal van het geloof kan afdwalen, Christus geheel ontkennen, onderrichten tegen de fundamentele doctrines van het Christendom, de waarheid van het Evangelie afwijzen, gewoontezondaars zijn (zoals homoseksualiteit, dronkenschap, overspel, enz.), boze werken verrichten als levenswijze, en die toch het hemels koninkrijk zullen binnengaan en voor altijd gerekend zullen worden bij de geredden. Wie zoiets leert geeft een vals gevoel van redding tegenover hen die misschien helemaal niet gered zijn. Als een persoon gelooft zoals een ongeredde, denkt zoals een ongeredde, handelt zoals een ongeredde en de waarheid van het Evangelie afwijst zoals een ongeredde persoon, **dan IS hij een ongeredde persoon**, ongeacht enige belijdenis van geloof die hij eens deed.

Zie: [The Theology of Zane Hodges and Joseph Dillow and the Grace Evangelical Society](#) en [A Refutation of the Teachings of Zane Hodges, Joseph Dillow, etc. by James Ventilato](#). Zie ook [Those Who Do Not Inherit the Kingdom](#).

7) GEESTELIJKE GAVEN

De Pinkster-, Charismatische, “[Derde Golf](#)”, “[Vineyard](#)” bewegingen leren dat de bovennatuurlijke gaven zoals profetie, tongen, genezing, enz., nog steeds operationeel zijn in de Kerk vandaag. Anderen (zoals Hal Lindsey, John D. Jess, Billy Graham, etc.) zien wel de problemen en excessen van de charismatische beweging maar houden vol dat God vandaag nog steeds de tongengave geeft en dat dit moet geregeld worden volgens het principe in 1 Kor. 14. Maar de Bijbel leert dat de gave van tongen OPHIELD, vroeg in de geschiedenis van de Kerk, en dat de andere gaven TENIETGEDAAN werden toen het Nieuwe Testament gecompleteerd werd (Heb. 2:3-4; 1 Kor. 13:8-10; 2 Kor. 12:12).

Er zijn er die leren dat de gave van profetie nog steeds operationeel is voor de Kerk vandaag, alhoewel er geen ambt van profeet meer bestaat. Zij definiëren “profetie” verkeerdelijk als “de bekwaamheid om te begrijpen en zich te engageren in de uiteenzetting van het Woord van God” (Billy Graham) of als “de bekwaamheid om het Woord van God te verkondigen” (John MacArthur). Zulke definities zijn foutief omdat ze falen onderscheid te maken tussen de gave van leraarschap en de gave van profetie. In de Bijbel is profetie altijd een onthullende gave waarbij de spreker Gods onfeilbaar Woord doorgeeft. Vandaag is er geen gave van profetie, en is ze ook niet nodig, omdat de Bijbel (66 boeken) genoegzaam is voor de Kerk. Wij hebben geen toegevoegde openbaringen nodig. Het hele pakket van waarheid dat wij nodig hebben werd “eenmaal aan de heilige overgeleverd” (Judas 3). Gods Woord, de Bijbel, is alles wat wij nodig hebben. Zie Openbaring 22:18-20.

Zie verder onder <http://www.verhoevenmarc.be/#Pinkster>

8) DE KERK

De Bijbel leert dat [de Kerk](#) aanving op de dag van Pinksteren (Hand. 2; vgl. 1 Kor. 12:13 met Matt. 3:11; 16:18; Hand. 1:5 en Hand. 11:15-17). Wij zijn het daarom erg oneens met hen die menen dat de Kerk ergens eerder startte. Wij zijn het erg oneens met de positie van de meeste verbondstheologen, namelijk dat de Kerk bestaat uit geredde personen uit alle tijden (inbegrepen oudtestamentische

heiligen). Nee, de Kerk bestaat uit alle geredde personen vanaf de dag van Pinksteren tot aan de dag van de Opname. Ook vinden wij de positie van de [ultra-dispensationalisten](#) buiten harmonie staan met Gods Woord omdat zij het begin van de Kerk pas laten aanvangen in Hand. 13 of in Hand. 28.

Zie over de Kerk (Gemeente) onder <http://www.verhoevenmarc.be/#Israel>.

Amillennialisten en anderen die een letterlijk, aards koninkrijk voor Israël ontkennen, leren dat Gods beloften aan Israël in het Oude Testament “geestelijk” vervuld werden in de Kerk. Zo wordt de natie Israël beroofd van haar beloofde duizendjarige zegen, en Gods onderscheiden doel en programma voor de Kerk wordt verward en volledig fout begrepen. Dit probleem wordt aangewakkerd door sommige bijbeledities en boeken. Bijvoorbeeld, in veel Cambridge edities van de Bijbel en in de Thompson Chain Reference Bible, zijn er opschriften bovenaan de pagina's in Jesaja die lezen: “God’s mercies towards His church”, “The church comforted”, “God’s promise to the church”, “The restoration of the church”, “The church exhorted”, “The church’s glory in the access of the Gentiles”, “The prophet’s zeal for the church”, “God calleth Cyrus for His church’s sake”, etc. In werkelijkheid zegt de profeet Jesaja **niets** over de Kerk. Gods volk in Jesaja’s dagen was het volk Israël (de letterlijke afstammelingen van Abraham, Izaäk en Jakob). Gods waarheden moeten ons toegeëigend worden, ja, maar dan wel in Gods goede orde. De apostel Paulus had veel te zeggen over de Kerk, maar de profeet Jesaja zweeg over dit onderwerp.

Zie over het verschil tussen Israël en de Kerk <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Israel-Gemeente.pdf>, <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Israel-Kerk2.pdf>, en verder de artikelen onder <http://www.verhoevenmarc.be/#Israel>.

De vervangingstheologie is erg populair vandaag en leert dat de Kerk Israël heeft vervangen in het Gods programma en dat de talloze koninkrijksprofetieën in de boeken van de oudtestamentische profeten on vervuld zullen blijven. Wij wijzen deze notie geheel af en vinden ze geheel uit harmonie met de eenvoudige verklaringen van de Schrift en de onvoorwaardelijke en onberouwelijke beloften die God deed aan Zijn uitverkoren volk. “Heeft God Zijn volk verstoten? Volstrekt niet! ... God heeft Zijn volk, dat Hij tevoren gekend heeft, niet verstoten” (Rom. 11:1-2).

9) DISPENSATIONALISME

[Dispensationalisme](#) is het resultaat van een letterlijke, normale interpretatie van Gods Woord. Het laat de Bijbel zeggen wat hij zegt in het licht van de taal, context, grammatica, enz. De gelovige die de Bijbel letterlijk interpreteert, de tekst verstaat in zijn normale natuurlijke betekenis, mag een dispensationalist genoemd worden. Zo’n persoon gelooft dat God bedoelt wat Hij zegt en zegt wat Hij bedoelt, en daarom kunnen wij God op Zijn Woord nemen op een ongeunstelde manier. Er bestaat een dispensationeel gezegde dat zo luidt: **“When the PLAIN SENSE makes GOOD SENSE seek NO OTHER SENSE lest it result in NONSENSE!”** [Do You Interpret the Bible Literally? Six Tests to See if You Do.](#)

Gods Woord kan enkel correct geïnterpreteerd worden tenzij dispensationele distincties onderscheiden worden, zoals het verschil tussen Israël en de Kerk (1 Kor. 10:32), het verschil tussen [de twee opstandingen](#) (Op. 20:4-6), het verschil tussen de verschillende oordelen en het verschil tussen [wet en genade](#). God zal zeker Zijn verbond en koninkrijksbeloften vervullen voor de natie Israël (Jer. 31:31-37; 33:15-26). In elk tijdperk, onafgezien Gods onderscheiden dispensationele programma's, werden mensen altijd gered door genade, door geloof (Ef. 2:8; Gen. 15:6; Rom. 4:1-10). De heerlijkheid van God is het bestuurlijke principe en algemene doel van Gods handelen met mensen in alle tijdperken. In elke dispensatie (bedeling, tijdperk) manifesteert God Zich aan mensen en engelen opdat zij zouden bijdragen aan de prijzing van Zijn heerlijkheid (Ezech. 36:21-23; Ef. 1:6,12,14; 3:21). Het dispensationalisme plaats de heerlijkheid van God boven alles, terwijl er daar zijn die de soteriologie (Gods doel in het redden van mensen) boven alles benadrukken. De redding van zielen is slechts één van de middelen waardoor God heerlijkheid voor Zichzelf aanbrengt.

Zie: [Bestudeer de Bijbel Dispensationeel](#), [De Grootste Mislukking in het Kerktijdperk](#), en verder onder [Chronologie en Bedelingen](#).

Ultra-dispensationalisme

Wij verwerpen de extreme leer die gekend is als “[Hyper- of Ultradispensationalisme](#)” dat zowel [Gods Avondmaal als de Waterdoop tegenstaat](#) als Schriftuurlijke middelen van getuigenis voor de Kerk in dit tijdperk. Ultradispensationalisten dwalen door te zeggen dat de kerk pas jaren na Pinksteren (Hand. 2) begon (Sommigen zeggen in hand. 13; anderen zeggen in Hand. 28).

Progressief dispensationalisme

In recente jaren is er een nieuwe compromispositie opgekomen welke gekend is als “progressief dispensationalisme”. Zij die deze positie aanhangen zijn afgeweken van de bijbelse positie en dichter naar de verbondstheologie³ gegaan. Het is een middenpositie tussen verbondstheologie en dispensationalisme, en lijkt erg op het niet-dispensatieel premillennialisme (soms “historisch premillennialisme” genoemd) zoals dat geleerd wordt door George Ladd.

10) DE TWEE NATUREN VAN DE GELOVIGE

Ieder gered persoon bezit twee naturen, met de voorziening voor overwinning van de nieuwe natuur over de oude natuur door de kracht van de inwonende Heilige Geest (Gal. 5:16-25; Ef. 4:22-24; etc.). Er zijn er die leren dat bij de gelovige de oude natuur werd uitgeroeid, waardoor hij zondeloos perfect kan zijn. De Bijbel stelt echter duidelijk dat zondeloze volmaaktheid niet verkregen kan worden hier op aarde (1 Joh. 1:8,10).

Dan zijn er anderen die leren dat alhoewel een gelovige kan zondigen, hij geen twee naturen heeft. Zij leren dat de gelovigen in Christus slechts één natuur hebben, de nieuwe natuur in Christus. David Needham populariseerde deze zienswijze in zijn boek *Birthright: Christian, Do You Know Who You Are?* **John MacArthur** volgt ook deze zienswijze: “De bijbelse terminologie zegt niet dat een christen twee verschillende naturen heeft. Hij heeft er maar één, de nieuwe natuur in Christus. Het oude “ik” (of “zelf”) sterft en het nieuwe “ik” leeft; zij coëxisteren niet. Het is geen overblijfsel van de oude natuur maar het overblijvend kleed van zondig vlees dat ervoor zorgt dat christenen zondigen. De christen is een enkelvoudige nieuwe persoon, een geheel nieuw schepsel, geen geestelijke schizofreen” (*Ephesians*, p.164).

Maar volgens Gods Woord bezit de gelovige [twee naturen](#) - één wegens onze **fysische geboorte** (wegens de EERSTE ADAM) en één wegens onze **geestelijke geboorte** (wegens de LAATSTE ADAM). De bijbelse waarheid dat de gelovige twee naturen heeft is essentieel voor de echte en juiste uitwerking van de inwonende Heilige Geest en Zijn overwinningsbediening.

Om de twee naturen te helpen begrijpen is er [Grondbeginselen voor geestelijke groei](#) (Nederlands; Eng: *The Green Letters*) van M.J. Stanford.

Zie ook [The Believer's Standing and State](#).

11) DE TWEDE KOMST VAN CHRISTUS EN HET 1000-JARIG VREDERIJK

De tweede komst van Christus is die grote toekomstige gebeurtenis waarbij de Heer Jezus Christus wederkomt in Zijn letterlijke, opgestane, verheerlijkte lichaam, om te regeren als Koning der Koningen en Heer der Heren, over de hele wereld. Dit volgt op de verdrukingsperiode (Daniëls 70ste jaarweek). Wanneer dit niet goed begrepen wordt zet men de deur open voor een ernstige misvatting van Gods profetische Woord.

Iemands kijk op de tweede komst rust op zijn begrijpen van het duizendjarig koninkrijk (Op. 20). Dit koninkrijk wordt in detail beschreven door de oudtestamentische profeten. De koninkrijksbeloften en -voorspellingen werden nooit vervuld in en door de Kerk (zoals velen leren). Bijvoor

³ Verbondstheologie: de visie dat alle aan Israël beloofde zegeningen terecht zijn gekomen bij de Kerk, die beschouwd wordt als de voortzetting van het oudtestamentische Israël. Ook alle profetieën aangaande het Messiaanse rijk - het Koninkrijk Gods - zouden vervuld worden aan de Kerk. Het natuurlijke Israël zou geen bijbelse of profetische toekomst meer hebben. Op deze gronden wordt de Kerk dan ook aangeduid met de overigens onbijbelse uitdrukking “het geestelijk Israël”. (Zie meer in het [Glossarium](#)).

beeld: Jesaja hoofdstukken 2 en 11 vragen een toekomstige vervulling sinds de val van de mens. Zie de [Vergelijkingstabel: Huidige wereld - Millennium - Eeuwige toestand](#).

Een erg actieve groep die moet vermeld worden zijn de postmillenniale reconstructionisten - hun positie is ook gekend als theonomie of [dominiontheologie](#). Hun leiders hebben vele boeken geschreven en een belangrijke aanhang gekregen. Zij leren dat het de missie van de Kerk is om de maatschappij te herbouwen en het koninkrijk binnen te brengen door de bijbelse wet (wet van Mozes) aan te hangen en in te voeren. Zij zijn militant anti-dispensationeel en verwijzen naar dispensationalisten als “pessimillennialisten” (omdat zij beweren dat onze positie pessimistisch is). Postmillenniale reconstructionisten begrijpen de ware missie van de Kerk niet. Het is niet onze missie dat wij de wereld moeten bekeren.

Reconstructionisten leren gewoonlijk dat de grote verdrukking en Christus' tweede komst reeds hebben plaatsgevonden in de geschiedenis en vervuld werd in 70 n.C. Deze positie is gekend als preterisme⁴. Voor een weerlegging hiervan, zie [The Great Tribulation - Future or Fulfilled?](#)

12) DE OPNAME VAN DE KERK

Onder hen die terecht geloven dat Christus zal wederkomen vóór het millennium (premillennialisten) zijn er die foutief leren dat de kerk doorheen de komende verdrukking moet gaan. Dit is een posttribulationele positie. Anderen leren foutief dat Christus voor de kerk zal wederkomen in het midden van de verdrukking⁵ (midtribulationele positie). De Bijbel echter leert duidelijk dat Christus voor Zijn Kerk zal terugkeren bij de Opname VOOR de tijd van de verdrukking (Op. 3:10; etc.) en dat Zijn komst IMMINENT (het kan op elk ogenblik in de tijd gebeuren) is. Dit is de pretribulationele positie. Zie: [De Opname vóór de 70ste jaarweek](#).

In recentere tijden is er een nieuwe positie ontwikkeld, genaamd de “pre-toorn opname” (Eng. “pre-wrath rapture”). Deze zienswijze leert foutief dat de opname zal plaatsvinden onmiddellijk na de Grote Verdrukking⁶ en vóór de Dag des Heren (de dag van Gods toorn). Volgens deze kijk kan de opname niet plaatsvinden tenzij ten minste vijf jaar na het begin van Daniëls 70ste jaarweek. Deze zienswijze plaatst de opname ergens in het midden van de laatste 3½ jaar (ergens in het midden van de grote verdrukking). Volgens deze zienswijze zal de opname van de Kerk niet eerder plaatsvinden dan wanneer ongeveer ¾ van Daniëls 70ste jaarweek is verstreken (Daniëls 70ste jaarweek bestaat uit de laatste 7 jaren vóór de tweede komst van Christus op aarde). Zie de studie [Pre-wrath Confusion](#).

Niet-dispensationalisten, in het bijzonder gereformeerden, bestrijden dikwijls de leer van de opname en trachten deze op allerlei manieren in diskrediet te brengen. Deze mensen houden zich meestal aan de positie die gekend is als preterisme⁴ en geloven daardoor dat de meeste profetieën reeds vervuld werden in de eerste eeuw n.C. Zie [The Great Tribulation - Future or Fulfilled?](#)

13) DE EERSTE HOOFDSTUKKEN VAN GENESIS

De historische en wetenschappelijke accuraatheid van de eerste hoofdstukken van het boek Genesis, wordt vandaag door velen betwijfeld. Velen leren dat de “dagen” in Genesis 1 een grote tijdsperiode omvatten in plaats van 24 uren dagen, zoals de Schrift zegt (Exodus 20:9-11). Anderen (inbegrepen anders leerstellig wijze mannen, die misschien misleid werden door de noten in de Scofield Bible onder Genesis 1:2 en/of Jesaja 45:18) zien een tijds kloof (→ gap theory) van miljoenen jaren tussen Genesis 1:1 en 1:2. Zulke positie is grammaticaal onmogelijk en wetenschappelijk onnodig. Zie [De Gap Theorie op de korrel](#), en <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/gap2.pdf>

⁴ Preterisme: Het preterisme is een opvatting binnen het christendom waarbij de profetieën van de eindtijd, onder andere uit het bijbelboek Openbaringen, niet over de toekomst gaan maar reeds vervuld zijn in het verleden. Preteristen plaatsen de vervulling van de bijbelse voorspelling in de eerste eeuw na Christus, de tijd van de Romeinse keizer Nero en de Joodse Opstand met Rome.

⁵ De “verdrukingsperiode” is de (zevenjarige) 70ste jaarweek van Daniël's profetie.

⁶ De “grote Verdrukking” is de tweede helft van de (zevenjarige) 70ste jaarweek, en dus gelijk aan 3,5 jaren.

Over het algemeen houden mensen aan de gaptheorie omdat zij onder druk staan om de Bijbel te harmoniseren met de moderne evolutietheorie. Zulke harmonisaties zijn echter onnodig! De evolutionisten zijn fout, maar de Bijbel is correct!

Zie verder onder <http://www.verhoevenmarc.be/#Schepping>

14) REDDING UIT GENADE DOOR GELOOF

Velen, in het bijzonder gereformeerde theologen, leren dat GELOOF de gave van God is. Zij trachten dit dikwijls te baseren op Efeziërs 2:8-9. [The New England Bible Conference Doctrinal Statement of Faith](#), welke gebaseerd is op de originele [IFCA](#)⁷ verklaring, presenteert de bijbelse positie: “Wij geloven dat redding de gave van God is, aan de mens gegeven door genade en ontvangen door persoonlijk geloof in de Heer Jezus Christus”. Deze verklaring zegt dat **redding**, niet **geloof**, de **gave van God** is, en dat is wat Efeziërs 2:8-9 in werkelijkheid leert. De gave van redding wordt ontvangen door persoonlijk geloof in de Heer Jezus. Geloof is de “hand van het hart” die uitreikt en ontvangt wat God vrijelijk heeft aangeboden.

Veel verwarring ontstaat wanneer we de ongeredden zeggen dat geloof de gave van God is⁸. Indien **geloof** de gave van God is, hoe kan ik die gave dan ontvangen? Moet ik gaan neerzitten en hopen dat ik een van Gods uitverkorenen ben en dat God mij deze gave van geloof soeverein zal schenken? of moet ik God bidden om mij de gave van geloof te schenken? Als wij bidden voor geloof, dan hebben we veranderd wat God ons heeft gezegd te doen om gered te worden (vgl. Hand. 16:30-31). Wij moeten het Evangelie van Christus niet verdraaien door *gebed* tot voorwaarde van redding te stellen in plaats van *geloof*. Zie verder [What is the “Gift of God”?](#)

15) HEERSCHAP-REDDING OF REDDING DOOR GENADE?

Redding is door genade alleen: “Want uit genade bent u zalig geworden door het geloof” (Ef. 2:8-9). Om deze redding te ontvangen wordt gewoon gesteld: “Geloof in de Heere Jezus Christus en u zult zalig worden” (Hand. 16:31). Vandaag zijn er degenen die de zondaar bijkomende vereisten willen opleggen, zoals deze: “U moet zich overgeven aan het Heerschap van Christus”; “U moet zich onderwerpen aan Zijn gezag”; “U moet Zijn geboden gehoorzamen of ten minste de wil bezitten om te gehoorzamen”; “U moet alle termen van het discipelschap vervullen”, enz.

We moeten ons herinneren dat het niet onze VERBINTENIS is die redt; het is CHRISTUS die ons redt. Het is niet onze OVERGAVE die ons redt maar onze REDDER. Het is niet wat ik voor God doe; het is wat God heeft gedaan voor mij. Elk persoon moet er zich van verzekeren dat hij ten volle op Christus de Rots staat, niet op het drijfzand van zijn eigen fragiele verbintenis.

Zie [De Relatie tussen goede werken en redding](#).

16) EEUWIGE BEWUSTE BESTRAFFING (HEL)

Meer en meer zogenaamde evangelicals verlaten de leer van eeuwige, bewuste bestraffing.

Niet alleen sekten hebben de hel “uitgeblust” - zie <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Eeuwige-Straf.pdf>, maar ook zogenaamde Universalisten - zie <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/uu.pdf>, <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/univers-aionios.pdf>, en de Alverzoeners in het algemeen - zie <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/alverzoening.pdf>.

Mensen hebben een probleem met de hel om twee fundamentele redenen: 1) Zij begrijpen niet de verschrikkelijkheid van de zonde. 2) Zij begrijpen niet de ontzettende heiligheid van God.

⁷ IFCA: Independent Fundamental Churches of America.

⁸ Toch kan God ook in het vereiste geloof de mens tegemoet komen, door zijn hart te “openen” opdat hij/zij zou *kunnen* geloven: Hand. 16:14 (het voorbeeld van Lydia)! Hierin zien we des te meer Gods genade en niet 's mensen werken!

De verklaringen hierboven zijn niet bedoeld om een complete leerstellige verklaring te geven, maar enkel om aandacht te vragen voor sommige trends, standpunten en leerstellige problemen van onze tijd.

DE VOLGENDE DEFINITIES KUNNEN BEHULPZAAM ZIJN:

1. LIBERALISME - Religieus liberalisme betreft de verheffing van de menselijke rede en zijn oordeel boven de Bijbel. Het ontkent de goddelijke inspiratie van Gods Woord en leidt tot onbegrensde kritiek op gelijk welke bijbelse zienswijze of positie. Het betekent een totale verloochening van God en Zijn Woord. Vermits er geen verenigende discipline is, zijn er onder religieuze liberalen vele divergente zienswijzen. Zie de tabel: [Het verschil tussen Liberalisme en Waar Christendom](#).

2. MODERNISME - Deze theologische positie wijst gedeelten of alles van de Bijbel als het Woord van God af. Zij verwerpen de bovennatuurlijke elementen in de Bijbel, en het miraculeuze karakter van de Persoon en het werk van Christus. Zij brengen de valse leer van het universele Vaderschap van God en het universele broederschap van de mens. Modernisten benadrukken het sociale evangelie in tegenstelling tot het nieuwtestamentische Evangelie van genade voor het individu. Alhoewel soms verschillend, is er geen essentieel verschil tussen liberalisme en modernisme. Beide vertegenwoordigen de ongelovige mens zijn afwijzing van het geopenbaarde Woord van God, in het bijzonder met betrekking tot de Persoon en het werk van Christus. Zie de tabel: [Het verschil tussen Liberalisme en Waar Christendom](#).

3. NEO (NIEUWE)-ORTHODOXIE is de inconsistente en onlogische, eigentijdse beweging van theologisch bedrog die ook “Crisistheologie” of “Barthianisme” genoemd wordt, en die een reactie is weg van het liberalisme, maar erin faalt terug te keren naar het historische christelijke geloof. Het benadrukt een subjectief gezag van de Bijbel en gebruikt evangelicale terminologieën terwijl zij de destructieve kritische conclusies over de Bijbel van het modernisme aanhangen. Neo-orthodoxie is een oud idee in een nieuw kled waarbij het Woord van God onderworpen wordt aan de ideeën van de mens. De proponenten van deze zienswijze zijn Karl Barth, Emil Brunner en Reinhold Niebuhr.

4. NEO (NIEUW)-EVANGELICALISME is een theologische beweging van neutralisme die het orthodox Christendom aantast, en ontworpen is om de kloof te dichten tussen fundamentalisme en neo-orthodoxie. Dr. Harold J. Ockenga, die de term “neo-evangelicalisme” neerzette in 1948, gelooft dat de beweging gekarakteriseerd is door 1) een verwerping van afscheiding; 2) een nadruk op sociale betrokkenheid; 3) een beslistheid zich te engageren in theologisch dialoog en debat; 4) een heronderzoek van bepaalde theologische problemen zoals de ouderdom van de mens, de universaliteit van de Vloed, en Gods methode van schepping (Zie Ockenga in *The Battle for the Bible* van Harold Lindsell).

Zie verder [Nieuw \(Neo\) Evangelicalisme begrijpen](#).

5. JONGE EVANGELICALS zijn een nieuwe generatie van evangelicals. De term “jonge evangelicals” werd gepopulariseerd als gevolg van een boek van Richard Quebedeaux met die titel. Het neo-evangelicalisme heeft een nieuwe generatie geoogst van “jonge evangelicals” die een positie innemen die nog verder afwijkt van de bijbelse waarheid. Inderdaad, de jonge evangelicals beschouwen hun neo-evangelicale “ouders” als veel te conservatief, en zij willen meer betrokken zijn in de sociale bezorgdheden van onze dag. De oudere generatie van neo-evangelicals zijn gearmeerd door de linkse trend van deze “jonge evangelicals” (zoals aangetoond in Lindsell’s boek *The Battle For the Bible*), maar deze oudere generatie had zich moeten realiseren dat een aanvankelijk kleine afwijking van de waarheid na verloop van tijd tot een ernstige afwijking kan leiden. Jonge evangelicals gebruiken een evangelicale woordenschat. Zij bezitten een “vorm van evangelicalisme” maar missen de kracht ervan. De beweging wordt gekarakteriseerd door al de zwakheid van het neo-evangelicalisme (zoals hierboven vermeld), maar, deze zwakheid is fel toegenomen. Afvalligheid is heel vaak een éénrichtingsstraat.

6. COÖPERATIEF EVANGELISME is de evangelistische arm van het neo-evangelicalisme. Het is de inspanning om het evangelie te promoten door fundamentalisten onder een ongelijk juk te brengen met theologische liberalen, Rooms-katholieken, charismaten en andere divergente groepen. Naar coöperatief evangelisme wordt dikwijls verwezen als “oecumenisch evangelisme”. De beweging is gekenmerkt door een consequente verwaarlozing van de bijbelse bevelen die het hebben over afscheiding van hen die een valse leer brengen (2 Kor. 6:14-7:1; Rom. 16:17; Tit. 3:10; 2 John 10; 2 Tim. 3:5). Bekeerlingen worden dikwijls gezonden naar de kerk van hun eigen keus (of die nu bijbelgelovig is of niet). De belangrijkste promotor van dit type evangelisme is de Billy Graham Evangelistic Association.

Zie over bijbelse afscheiding: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Afscheiding.pdf>,
<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/afscheiding2.pdf>,
<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/gaweg.pdf>.

7. OECUMENISME is de beweging die de georganiseerde eenheid zoekt van het hele Christendom en uiteindelijk van alle religies. Het is een eenheid die NIET gebaseerd is op waarheid en doctrine. Haar belangrijkste verdedigers zijn de Wereldraad van Kerken en de Nationale Raad van Kerken in de Verenigde Staten van Amerika.

Zie over oecumenisme <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/oecumene.pdf>.

Hierna twee hedendaagse voorbeelden van **oecumenisme**:

1) EVANGELICALS EN KATHOLIEKEN TEZAMEN: Op 29 maart 1994 werd er een document met de titel “Evangelicals and Catholics Together” (E.C.T.) geïnitieerd door Charles Colson en onderschreven door 39 geleerden en christelijke leiders van zowel evangelische als katholieke strekking. Het vertegenwoordigt de protestantse reformatie in omgekeerde zin. In plaats van zich af te scheiden van Rome moedigt het evangelicals aan de katholieken te omarmen als christelijke broeders. Dit oecumenisch document neemt foutief aan dat Rooms-katholieken ware christenen zijn en beschouwd moeten worden als “broeders in Christus” en daarom niet horen geëvangelizeerd te worden. Zie [Terug naar Rome](#).

2) PROMISE KEEPERS: Dit is een mannenbeweging, gesticht door Bill McCartney, voormalig voetbalcoach voor de Universiteit van Colorado. Hun oecumenisch doel is mannen uit alle denominaties bijeen te brengen. McCartney zowel als Randy Phillips (President van PK) zijn geaffilieerd met de charismatische [Vineyard](#) beweging. De nadruk bij PK ligt op OECUMENISCHE EENHEID ten koste van BIJBELSE WAARHEID, en VLESELIJKE LIEFDE ten koste van BIJBELSE LEER. De beweging omarmt mensen met alle leerstellige achtergronden, inbegrepen katholieken en mormonen. McCartney’s Vineyard Pastor, James Ryle, zetelt in de Board of Directors van PK. Ryle verklaart zichzelf een moderne profeet te zijn, en in 1990 zei hij dat God hem opdroeg aan de kerk te onthullen dat zowel de Beatles als hun muziek het gevolg waren van een speciale zalving van de Heilige Geest welke bedoeld is om een wereldwijde opwekking te verwezenlijken!

Er is ook een PK beweging voor vrouwen opgestart. De grote tragedie van PK is dat zovele zogenaamde bijbelgelovige pastors en andere evangelische leiders beïnvloed werden door de beweging wegens hun verlangen om goddelijke mannen op te wekken, maar zij hebben totaal gefaald om de leerstellige compromissen van deze beweging te onderscheiden. Zie [Het belang van doctrine en het bijbelse concept van liefde](#) (Campus Crusade kritiek).

8. CHARISMATISCHE VERNIEUWING is de beweging die de tekengaven van de Geest benadrukt, in het bijzonder de gave van tongen (glossolalie), genezing en profetie. De CV is in alle mainline protestantse denominaties doorgedrongen en snel in de Rooms-katholieke kerk gepeneetreerd. Charismatische bekeerlingen worden gezegd binnen deze kerken te blijven om ze te “vernieuwen” door hun aanwezigheid. Deze beweging is daarom een grote stuwkracht voor de oecumenische beweging. De charismatische beweging maakt ervaringen, veeleer dan leerstelligheden, tot basis van christelijke eenheid. Wat een persoon inhoudelijk gelooft en welke kerk een persoon bezoekt, is irrelevant. Wat echt van belang is voor hen, is dat zij allen samen de “Pinksterervaring” kunnen delen. Een recentere fase in de charismatische beweging is de Vineyard Movement, ook

bekend als “[Derde Golf](#)” of “[Tekenen en Wonderen beweging](#)”. De nadruk van deze beweging ligt op de gave van profetie.

Een populaire nieuwe rage in de charismatische beweging heet “Holy Laughter” (heilig lachen) waar de “aanbidders” overgaan tot ongecontroleerd lachen, vallen op de vloer, het maken van dierlijke geluiden, enz.

Zie verder onder <http://www.verhoevenmarc.be/#Pinkster>, en [The Modern Charismatic Movement](#).

9. GEREFORMEERDE THEOLOGIE is een beweging die hoofdzakelijk gepromoot wordt door boeken. Gereformeerde theologen uit het verleden en van vandaag zijn overvloedige schrijvers. Hun geschriften hebben de christelijke boekenmarkt overspoeld. Er zijn veel positieve aspecten aan deze beweging: gereformeerde mannen beschouwen de Bijbel als inerrant en de enige regel voor geloof en praktijk; zij vertonen een gezonde vrees voor God en een sterke afkeer voor zonde. In het algemeen is het een God-erende beweging die Christus predikt, zonde verafschuwt en Gods soevereine regels erkent.

Sommige van de foute doctrines die dikwijls gepromoot worden door de gereformeerde theologie zijn deze: 1) Christus stierf als Plaatsvervanger enkel voor de uitverkorenen, niet voor alle mensen. 2) Wedergeboorte gaat geloof vooraf; dat wil zeggen: voordat een persoon kan geloven in de Heer Jezus Christus moet hij wedergeboren worden. Men moet het leven van God hebben voordat men kan geloven. 3) Geloof is de gave van God (zij baseren dit op Efez. 2:8-9). Als een persoon moet gered worden dan moet God deze gave bij de zondaar brengen. 4) Gods morele wet (de Tien Gebeden) is de leefregel van de gelovige. 5) Een zondaar moet Christus erkennen en zich overgeven aan het Heerschap van Christus om gered te kunnen worden (Heerschapsredding is een zienswijze bij veel gereformeerde mensen)

Zie: [Problems of Reformed Theology](#).

De grote en godvruchtige mannen van de reformatie werden door God gebruikt om vitale waarheden te onthullen uit Gods Woord, zoals: 1) de algenoegzaamheid van de Schrift; 2) rechtvaardiging door geloof; en 3) het universele priesterschap van alle gelovigen. De hervormers echter waren erg zwak in de gebieden van profetie en ecclesiologie (de Kerk). En zo zijn moderne gereformeerde theologen ook meestal amillennialist of postmillennialist, en hebben zich nooit bevrijd van de allegoriserende methode van Origenes en het kerk/koninkrijk-concept van Augustinus. Zij volgen niet de letterlijke/historische/grammaticale methode die de bijbelprofetieën verklaren in hun klaarblijkelijke en normale zin.

De meeste gereformeerde theologen hangen de Verbondstheologie aan. Zij staan de dispensationele theologie tegen. Gereformeerde/Verbondstheologen leren dat het oudtestamentische Israël en de nieuwtestamentische kerk één volk zijn, waarbij de Kerk de opvolger is van Israël. De “Kerk” wordt meestal verstaan als de heiligen van alle tijdperken. Zij zeggen dat de kerk, als opvolger van Israël, de oudtestamentische profetieën en beloften heeft opgeslorpt en toegeëigend. Dit systeem van theologie staat in direct contrast met het dispensationalisme, welke een duidelijk onderscheid maakt tussen Gods programma voor Israël en Zijn programma voor de Kerk.

10. PSYCHOKETTERIJ is een term die gebruikt wordt door [Martin Bobgan](#) in zijn nuttige boeken [en [site](#)] over dit onderwerp. Het verwijst naar de psychologische misleiding van het Christendom. Er zijn veel invloedrijke mensen en auteurs die beweren “christelijke psychologen” te zijn en die beweren “bijbelse counseling” aan te bieden. Zij hebben de mens-gecentreerde theorieën overgenomen van de seculiere psychologie welke ontsproten zijn uit niet-wedergeboren, ongelovige mannen (zoals Freud, Jung, Rogers en een heleboel anderen), en zij hebben deze ideeën en theorieën christelijke namen gegeven, om deze de Kerk aan te bieden als een echte oplossing in het christelijke leven. Maar de enige ware oplossing is zulke menselijke filosofieën af te wijzen (Kol. 2:8) en te erkennen dat Gods Woord algenoegzaam is voor de Kerk en voor gelovigen als het erop aankomt hoe wij moeten leven en veranderen (2 Tim. 3:16-17). Met andere woorden: het echte antwoord wordt gevonden in het Woord van God. Wij moeten niet elders gaan kijken, vooral niet naar dwaze theorieën van mensen die Gods Woord afwijzen (1 Kor. 1:20; 2:14).

Zie verder: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Dobson.pdf>,
<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/InnerHealing-Psychologie.pdf>,

11. EIGENTIJDSE CHRISTELIJKE MUZIEK (ECM). Hier bestaat terecht grote bezorgdheid over, want dit heeft een andere vorm van het wereldsysteem in de Kerk gebracht. Kerken die hun deuren hebben geopend voor hedendaagse muziek kunnen ook nog God-erende, Christocentrische traditionele muziek tolereren, maar meestal niet voor lang. Het zingen en spelen van eigentijdse, wereldse muziek in de in toenemende mate eigentijdse, wereldlijke samenkomsten, zal uiteindelijk de diensten domineren.

Het probleem wat wij vandaag zien is dat wereldlijke muziek met zijn rock-beat en sensuele stijl de kerken binnenstroomt en omarmd wordt door hen die beter horen te weten. Ons wordt gezegd dat muziek neutraal is en amoreel, maar zelfs niet-geredde muzikanten weten dat dit niet het geval is: “Muziek bevat vele ingrediënten, en overeenkomstig de proportie van deze ingrediënten kan ze kalmerend zijn of stimulerend, edel of vulgair, filosofisch of orgiastisch. Zij bezit krachten voor zowel het boze als het goede” (Dr. Howard Hanson, voormalig hoofd van de Eastman School of Music, Rochester, NY). Wij zijn daarom sterk tegen het plaatsen van goede woorden op rotte muziek. Wij willen de hedendaagse trend tegenstaan die de grote lofzangen van het geloof wil vervangen door holle chorussen die louter emotioneel appeal bezitten maar niets wat de ziel adequaat voedt.

Zie: [Met de Moderne Muziek mee?](http://www.verhoevenmarc.be/PDF/nieuwlied.pdf), <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/nieuwlied.pdf>,
<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/rock.pdf>

12. DE MEGA-KERK BEWEGING. De nadruk in deze beweging ligt op kerkgroei, ten koste van geestelijke ontwikkeling en zelfverloochenend discipelschap. Het gaat om een groei die gebaseerd is op marketingprincipes in plaats van op grond van de gezonde en veilige principes van Gods Woord. Het gaat erom de mensen te geven wat zij willen in plaats van de mensen te geven wat zij volgens God nodig hebben. Entertainment is overheersend in plaats van opleiding in de hele raad Gods. Gods standaarden worden vermeden. De prediking van het Woord, dat centraal zou moeten staan, wordt geminimaliseerd en verwaterd met drama en muziek en allerlei soorten programma's om de massa's tegemoet te komen en te entertainen, in plaats van Christus te verheffen die door de wereld wordt veracht. Het resultaat is een bloedarm, krachteloos christendom dat het tegenovergestelde is van wat een verloren, stervende wereld nodig moet zien.

Zie: [De Megakerk vergeleken met de bijbelgelovige Kerk](http://www.verhoevenmarc.be/PDF/CircusMaximus.pdf), en
<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/CircusMaximus.pdf>

13. MYSTIEKE MEDITATIE EN CONTEMPLATIEF GEBED. Oude mystieke praktijken komen de kerken binnen onder de paraplu van de [spiritual formation movement](#). Ook bekend als contemplatieve spiritualiteit heeft dit geloofssysteem zijn wortels in het [mysticisme](#) en occulte. Zulke dingen als [labyrinth](#), ademend gebed, [centrerend gebed](#) of contemplatief gebed, de stilte, [yoga](#), de Woestijnvaders, [spiritual formation](#), en [Lectio Divina](#) komen de christelijke kerken binnen, in het bijzonder de [megakerken](#), de [doelgerichte kerken](#) en de zogenaamde “[emerging church](#)”. Deze invloed wordt ook gevoeld in christelijke colleges en seminaries. Prominente christelijke leiders dringen bij hun volgelingen aan om meditatieve technieken te beoefenen.

Voor verdere studie lees: [Een tijd van heengaan - hoe een universele spiritualiteit het aangezicht van het Christendom verandert](#). En ook <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/MinderhoudJan.pdf>

14. DE EMERGING CHURCH (OPKOMENDE KERK). Deze nieuwe beweging is zo vervuld van de postmoderne nonsens dat ze moeilijk te definiëren is. Lees hier verder:
<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/emergingChurch.pdf>,
<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/emergingChurch2.pdf>,
<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/emergingChurch3.pdf>,
<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/emergingChurch4.pdf>.

Bijbels Christendom

Bijbels Christendom is deze Bijbel-loyale minderheidsbeweging van onze dag, bestaande uit mannen en vrouwen, jongens en meisjes, die hun God kennen en die Zijn enig geschreven openbaring zoeken te gehoorzamen. Dit is gewoon een herformulering van het historische christelijke geloof, in het bijzonder dat van de eerste-eeuwse kerk. Gods Woord, de 66 boeken van de Bijbel, wordt gezien als absoluut, finaal, onfeilbaar, gezaghebbend en foutloos (Johannes 10:35; 17:17).

Laten we de woorden van dr. G. Campbell Morgan **horen** en er **aandacht** schenken:

“Er is een tolerantie die verraad is. Er is een vrede die uitloopt op verlamming. Er zijn tijden dat de Kerk NEE moet zeggen tot degenen die gemeenschap met haar vragen in het doen van haar taken op een basis van compromis. Zo'n gereserveerd standpunt kan uitbanning en vervolging meebrengen, maar het zal kracht en invloed handhaven. Indien de Kerk van God in de steden van vandaag gereserveerd zou staan tegen de stelregels van onze tijd, afgescheiden van de materialistische filosofieën van de scholen, en haar getuigenis geheel zou baseren op de algenoegzaamheid van Christus en de volmaaktheid van Zijn redding, alhoewel vervolgd, uitgesloten en gekneusd, dan zouden mensen naar haar opkijken in het uur van hun hartzeer, droefenis en behoeften. De reden dat mensen niet opkijken naar de Kerk vandaag is dat zij haar eigen invloed verwoest heeft door compromis”.

Laten wij in deze dagen gevonden worden als bijbelgelovige mannen en vrouwen, die het Woord van de Waarheid recht snijden. Laten wij toch de tijden verstaan en weten *wat* wij behoren te doen en *waarom* wij dat doen! Laten wij in deze moeilijke, bedrieglijke dagen “geweldig zijn voor de waarheid op aarde” (naar Jer. 9:3).

E-mail: verhoevenmarc@skynet.be

Homepage: www.verhoevenmarc.be of users.skynet.be/fa390968

Ga hier naar de [Nieuwste Artikelen](#) of www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm